

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **nezl. M. P.**, zastoupené Bc. L.P., bytem tamtéž, jakožto zákonnou zástupkyní, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.1.2013, sp. zn. SZ/743/2012/9S-ZLK, č.j. MPSV-UM/70/13/9S-ZLK, o **příspěvku na péči,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 2.1.2013, sp. zn. SZ/743/2012/9S-ZLK, č.j. MPSV-UM/70/13/9S-ZLK se pro nezákonnost **z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.1.2013, sp. zn. SZ/743/2012/9S-ZLK, č.j. MPSV-UM/70/13/9S-ZLK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR změnilo rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky ve Zlíně ze dne 19.9.2012 č.j. MPSV-UP/524579/12/AIS-SSL, kterým byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči ve výši 3.000,- Kč měsíčně od července 2012 a to tak, že se příspěvek na péči od 1.1.2013 odejímá. Žalovaný jakožto odvolací orgán dospěl k závěru na základě posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 8.12.2012, že žalobkyně není osobou do 18-ti let věku, která se podle ust. § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři základní životní potřeby. Podle tohoto posudku žalobkyně nezvládá dvě základní životní potřeby, a to stravování a péči o zdraví. Žalovaný odkázal na ust. § 89 odst. 2 správního řádu a na to, že příspěvek na péči placen ze státních prostředků a jeho využití musí být v souladu s veřejným zájmem. Proto napadené rozhodnutí změnil tak, že se žalobkyni příspěvek na péči odejímá od 1.1.2013.

Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkala závěry posudku PK MPSV ČR, která se nevyrovnala s výsledky sociálního šetření a doloženými lékařskými zprávami. Poukázala dále na to, že k jednání posudkové komise nebyla přizvána a že z rozhodnutí není zcela zřejmé, z čeho posudková komise vycházela. Mezi uvedenými podklady je k odvolání doložena zpráva MUDr. A. H. ze dne 8.10.2012, zatímco žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že k odvolání nebyly žádné lékařské zprávy doloženy. Kromě toho žalobkyně namítala, že mezi podklady je uvedena zpráva MUDr. Š. ze dne 9.8.2012, kterou nezná a není si vědoma toho, že by žalobkyni vyšetřovala. Žalobkyně dále v žalobě namítala, že kromě uznaných základních životních potřeb stravování a péče o zdraví, ji onemocnění cystickou fibrózou neumožňuje zvládat další základní životní potřeby a to mobilitu, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby a osobní aktivity. Domáhala se proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.1.2013, sp. zn. SZ/743/2012/9S-ZLK, č.j. MPSV-UM/70/13/9S-ZLK a připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Valašské Meziříčí a po té dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť z jiných důvodů než v žalobě uvedených. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky ve Zlíně krajský soud zjistil, že zákonná zástupkyně žalobkyně podala žádost o příspěvek na péči dne 11.7.2012. Dne 20.7.2012 bylo v místě bydliště žalobkyně provedeno sociální šetření a z něj byl vyhotoven záznam. Poté správní orgán I. stupně usnesením ze dne 2.8.2012 přerušil řízení za účelem vyžádání posudku o zdravotním stavu a posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči, který byl podán dne 21.8.2012 se závěrem, že nezletilá žalobkyně nezvládá základní životní potřeby, a to stravování, péči o zdraví a osobní aktivity. Dle tohoto posudku je žalobkyně osobou do 18-ti let věku, která se podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Na to správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 19.9.2012, kterým žalobkyni přiznal příspěvek na péči ve výši 3.000,- Kč měsíčně od července 2012. Správní spis dále obsahuje odvolání zákonné zástupkyně nezletilé žalobkyně ze dne 4.8.2012, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, poté kdy si opatřil posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 6.12.2012. Podle tohoto posudku nezletilá žalobkyně nezvládá základní životní úkony stravování a péče o zdraví. Nejde tedy o osobu do 18-ti let věku, která se dle shora citovaného zákonného ustanovení považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

V projednávané věci je tedy nesporné, že o žádosti žalobkyně o příspěvek na péči rozhodl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 19.9.2012 tak, že žalobkyni přiznal tento příspěvek od července 2012 ve výši 3.000,- Kč měsíčně. Protože prostřednictvím zákonné zástupkyně podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání, uvedené rozhodnutí nenabýlo právní moci. Podle ust. § 28 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce nemá odkladný účinek. Podle ust. § 90 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. V daném případě žalovaný, jakožto odvolací orgán, si pro své rozhodnutí o podaném odvolání opatřil posudek

posudkové komise MPSV ČR ze dne 6.12.2012 a na jeho základě rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se žalobkyni příspěvek na péči od 1.1.2013 odejímá. Rozhodl-li žalovaný v neprospěch žalobkyně, jakožto odvolatelky pak v tomto směru svým rozhodnutím nepochybil, neboť ve smyslu shora citovaného ust. § 90 odst. 3 správního řádu za situace, kdy bylo v odvolacím řízení zjištěno, že žalobkyně není osobou do 18-ti let věku závislou na pomoci jiné fyzické osoby, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno v rozporu s veřejným zájmem. Tento veřejný zájem, jak ostatně žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal, spočívá v účelném využívání prostředků vynakládaných na tuto sociální dávku ze státního rozpočtu. Žalovaný však pochybil v tom, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se žalobkyni příspěvek na péči od uvedeného data odejímá. Toto pochybení krajský soud spatřuje především v tom, že podáním odvolání rozhodnutí správního orgánu I. stupně nenabýlo právní moci a žalobkyni tedy pravomocně příspěvek na péči doposud nebyl přiznán. Žalovaný proto nemohl napadené rozhodnutí změnit tak, že se tento příspěvek odejímá, neboť tato dávka dosud pravomocně přiznána nebyla. Jestliže totiž byl žalovaný přesvědčen o tom, že žalobkyně není osobou do 18-ti let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, měl postupovat podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a napadené prvoinstanční rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání Úřadu práce České republiky – Krajské pobočce ve Zlíně.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušit a věc mu podle odst. 4 téhož ustanovení vrátit k dalšímu řízení.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšné žalobkyni v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 13. června 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce